

Publicerad 2008-05-31 17:28 av Zabina

*Jag bara undrar... för du är ju så tvetydig, och jag är så rädd för att öppna mig. I alla fall innan jag är säker. Den där svällande känslan i bröstet, precis där hjärtat sitter - jag är lite rädd för den...*

**Actions speak louder than words.**

<c>Dina läppar formar  
alla de ord jag vill höra  
och jag litar  
på allt du säger

De får mig att känna mig trygg  
och lycklig  
för att mina känslor  
är besvarade

Inga språkbarriärer  
eller avstånd i världen  
spelar någon roll  
när jag hör din röst

Du är så levande  
rogivande  
intelligent och rolig  
att vi lika gärna  
kunde suttit i samma rum

Men det är alla de timmarna  
(ibland dagarna)  
som vi inte pratar,  
det är dem  
som gör mig osäker

Då när du  
(av någon anledning)  
inte har tid  
(eller lust?)  
att prata med mig

Då ser jag luckor  
i allt du sagt

letar efter ledtrådar  
(eller hopp)  
i dina ord  
vars eko sedan länge  
har dött ut

När jag väntar  
(och längtar)  
på bekräftelse  
att inget förändrats  
(fast din tystnad vittnar om motsatsen)  
skälver jag,  
och tar ett krampaktigt grepp  
om mitt ännu svällande hjärta

När jag sen väl får höra  
din röst igen  
(åh, din röst!)  
är det som att ingenting har hänt  
och vi skrattar bort det faktum  
att det var flera dagar sen  
vi hördes sist

Men inom mig gnager ändå tvivel  
(ska jag våga fråga?)  
och jag undrar;

Om dina ord är uppriktiga...

---

... varför mäter sig inte dina handlingar med dem?</c>

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Zabina med Poeter.se id #11743 innehar upphovsrätten